दशममन्त्रमाह। "होतायक्षद्वनस्पतिम्। शमितारꣳ शतक्रतुम्। धियोजोष्टारमिन्द्रियम् [५]। मध्वासमञ्जन् पथिभिः सुगेभिः। स्वदाति हव्यं मधुना घृतेन। वेत्वाज्यस्य होतर्यज" इति। वनस्पतिशब्देन दशमप्रयाजदेवतारूपोऽग्निरुच्यते। तं होता यक्षत् तद्द्वारेण इन्द्रं पूजयतु। कीदृशमिन्द्रं शमितारं सर्व्वानिष्टशमनहेतुं, शतक्रतुं शतसङ्ख्याकाश्वमेधयुतं, धियो जोष्टारं, बुद्धेः सेवितारम्, उपासकानां बुद्ध्या ध्यातव्यमित्यर्थः। इन्द्रियं सामर्थ्योपेतम्। तादृश इन्द्रः, सुगेभिः पथिभिः सुखेन गन्तुं शक्यैर्मार्गैरागत्य मध्वा मधुरद्रव्येण समञ्जन् हवींषि स्निग्धीकुर्व्वन् वर्त्तते, स च मधुना मधुरेण घृतेन हव्यं स्वाति स्वादूकरोति। तथाविधेन्द्रप्रीत्यर्थं वनस्पतिर्देव आज्यं पिबतु॥

एकादशमन्त्रमाह। "होतायक्षदिन्द्रꣳ स्वाहाज्यस्य। स्वाहा मेदसः। स्वाहा स्तोकानाम्। स्वाहा स्वाहाकृतीनाम्। स्वाहा हव्यसूक्तीनाम्। स्वाहा देवाꣳ आज्यपान्। स्वाहेन्द्रꣳ होत्राज्जुषाणाः। इन्द्र आज्यस्य वियतु। होतर्यज" [६] इति। उक्तेषु सर्व्वेषु प्रयाजेषु अनुगतमिन्द्रं होता यजतु पूजयतु। तदिन्द्रस्य प्रीत्यर्थं स्वाऽऽहुतिरस्तु, मेदसो द्रव्यस्य स्वाऽऽहुतिरस्तु, स्तोकानां विदूनां स्वाऽऽहुतिरस्तु, स्वाहाकृतीनां स्वाहाकारेण दीयमानानां सर्व्वाऽऽहुतिद्रव्याणां स्वाऽऽहुतिरस्तु, हव्यसूक्तीनां हविस्त्यागकमन्त्राभिमानिदेवतानामर्थे स्वाऽऽहुतिरस्तु। ये त्वाज्यं पिबन्तो देवाः तान् सर्व्वान् उद्दिश्य स्वाऽऽहुतिरस्तु। होत्राद्धोमनिमित्तभूतात् इन्द्रं जुषाणाः सेवमाना ये देवाः तेषां